

Boj proti fašizmu; je boj vsakega poštenega rodoljuba; vsakega delavca in delavke — pač vsakega brez izjeme na politično, narodno ali pa versko pripadnost!

CENA NAROČNINI:
Za Kanado in USA.
Za eno leto \$3.00
Za pol leta 1.75

Edinost

EDINOST

206 Adelaide St. W.
Toronto 1, Ont.

Entered as second class matter at
the Post Office Dept. Ottawa.

Let. 3. Št. 126.

Cena 5 c.

NEODVISNO GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

TORONTO, ONTARIO WEDNESDAY, AUGUST 22, 1945.

Price 5c.

Vol. 3. No. 126.

NACISTOM DOVOLJENA OBLAST NA KOROŠKEM

Ljubljana — Posebni poročevalac za časopis "Borba", kateri izhaja v Beogradu, poroča naslednje o skoraj neverjetnih razmerah ki vladajo na Koroškem delu, zasedenem po zavezniški oblasti.

"Koroška pravi ta poročevalac, je postala že dalj časa zavetje za nazi-fašistične kriminalce. Odkar so se povrnil po porazu nazi-fašističnih oboroženih sil, delujejo proti slovenskim antifašistom, ter so kar čez noč postali "veliki avstrijski patrioti". Pod krinko takega patriotizma govore o individualnosti Koroške, toda kjer koli jim ni uspelo priti na oblast, se poslužujejo podlo obtožbe zoper slovenske antifašiste z namenom, da bi sprečili njihovo rodoljubno delo ter pripravili mogočnost širiti njihovo neomejeno Hitlerjevo propagando.

Nekoliko takih primerov: Na Koroškem v eni slovenski občini je bil imenovan za predsednika po imenu Kristov. Dotični je ta položaj zavzemal do leta 1932 in je že radi tega dejstva in po doletih militarnih oblasti upravičen za ta položaj. Povsod je bil po-

znan kot zvest antifašist kateri se je vedno boril proti nazifašistov. Toda Hitlerjevi elementi niso odnehal od svojih obtožb pri zavezniški oblasti zoper njega, katerega so ga na nerazumljiv način odstavile in zaplemile celo njegove lastni pisalni stroj pod prevezo, češ, da je držal pismene vezi z partizani. Na njegovo mesto pa so imenoval drugega po imenu Andreas (Ison), član nazi-fašistične stranke, kateri se je kot nemški dobrovoljec boril proti partizanom. Ta sedanji občinski predsednik se odkrito grozi Slovincem, da jih bo vse aretiriral vred z bivšim predsednikom (Kristov) in odposlal v koncentracijska taborišča.

Pred nedavnim se je povrnilo pet slovenskih družin iz koncentracijskih taborišč, prikriti nazi-fašistični elementi so protestirali pri občinski oblasti in zahtevali, da orožniki sprejmo njihovo vrnitev na lastne domove. Še bolj neverjeten pa je slučaj z drugih 18 slovenskih družin, katere so se povrnille iz koncentracijskih taborišč.

Namreč pred nedavnim je osvojen bojen nazist Erhart Krauss. On je bil prej aretiran vsled dejstva, da je zavzemal visoki položaj nacistične stranke. Kot dobrovoljec se je prijavil v avstrijsko brigado kjer je bil kaj kmalu imenovan kot nadzornik v nemškem ujetniškem taborišču. Vse to je dosegel izključno po navodilih nazifašistov z namero da se na ta način zavaruje vojne kriminalce. Omenjeni je poslal pismo angleški vojni komandi v katerem pravi, da se spreči povrnitev 18 slovenskih družin na njihove domovine, ker kakor pravi Krauss, se bodo vred z njimi povrnil v ta kraj banditi.

Toda slovensko ljudstvo ni pozabilo drznih zločinov, katere so vršili ravno ti elementi nad ruski ujetniki, kateri sedaj obtožujejo Koroške Slovence pri zavezniški oblasti. Namreč ti elementi so v letu 1943 ujeli tri vojake Rdeče armade, jih postavili zadaj za hišo in ustrelili. Na javnem zborovanju so izpovedali ta zločin in se bahali, kako so vršili tekmo pri umoru nedolžnih ljudi in otrok. Ti elementi danes terorizirajo slovensko prebivalstvo na Koroškem. Slovenski narod, kateri se je tako junaško boril na strani zaveznikov, mora trpeti sedaj po zmagi nad skupnim sovražnikom, nasilje in teror še živijo fašistični elementi.

PROGRAM OF JULIJSKE KRAJINE

Program, kateri je pred nedavnim sprejet na kongresu Italijansko-Slovenske Osvobodilne Fronte za Julijsko Krajino, vsebuje naslednje:

"Toritorijalne pravice Julijske Krajine neodtujljive od svojega telesa zaledja; nepopustljiva borba proti fašističnim preostankom; ohranitev in konsolidacija dosež osvobodilne borbe; kampanja proti črnoborzijske in utrditve ljudske oblasti; podkrepitev bratstva med Slovenci in Italijani in šesto kolaboracija anti-fašistov s zavezniškimi vojnimi oblasti, ako se bodo slednje držale zaključkov in narodnih želja, da bo njihova ljudska oblast upoštevana z ozirom na dejstvo, da se je narod Julijske Krajine osvobodil sam izpod fašistične tiranije".

Gornji program, kateri je sestavljen v bratskem oporazumu demokratičnih zastopnikov ljudstva v Julijski Krajini, še enkrat potrjuje neposredno želje ljudstva, da se reši preživljenih fašističnih elementov, kateri na žal temu v živajo svobodo in so celo gotovih krogov. Čas je že zdavnaj minul, za znanje nadlovesko borbo proti skupnemu sovražniku Zedinjenih narodov — italijanskega fašizma.

Barrio imenovan za Predsednika

Mexico City — Po daljšem pri zadevanju posameznih članov bivše španske republikanske vlade, je prišlo do sporazuma glede formiranja nove španske republikanske vlade, katere bo nadaljevala borbo za odstavitev fašističnega režima generala Franka v Španiji.

Za predsednika španske republike je imenovan bivši podpredsednik Martinez Barrio, dočim sta bila imenovana Jose Giral kot predsednik in dr. Juan Negrin kot zunanji minister nove vlade. Jose Giral pripada levi stranki Katalunije.

Nova vlada upa, da bo imela veliko podporo med španskim narodom, ker po njenem sestavu so vključeni predstavniki vseh važnejših strank, posebno delavskih strank v Španiji. Začasni glavni stan nove vlade bo v Mehiki.

PISMO IZ STAREGA KRAJA

V uredništvu Edinosti se nahaja še drugo pismo za rojaka Matija Kralj od njegove hčerke iz starega kraja, katere se nahaja v Beogradu. Ako kdo od cenjenih naročnikov ve za njega, se naproša da mu to sporoči. Ako pa bo sam čital ta oglas, naj se pismono oglasi na uredništvo, da mu pošljemo omenjena pisma.

Voditelji in zunanji ministri treh velikih svetovnih velesil. Kakor v vojni tudi v miru naj velja medsebojni sporazum za trajen in pravičen mir v svetu.

Japonska podpiše brezpogojno predajo prihodnji teden

KWANTONSKA ARMADA V MADŽURIJI ODLAGA OROŽJE. RDEČA ARMADA OSVOBODILA HSINKING, MUKDEN IN HARBIN

Manila, 21 avg. — General MacArthur vrhovni poveljnik zavezniških sil, je danes naznanil, da odputuje v teku prihodnjega tedna v spremstvu močne zavezniške oborožene sile v Tokio, kjer bo končno podpisana brezpogojna predaja Japonske.

Pred nekoliko dni general MacArthur je poslal cesarju Hirohito svarilo, da morajo japonski zastopniki brez odlašanja odputovati v Manila za podpis kapitulacije. Do tega koraka je bil prisiljen vsled dejstva, da je japonska armada na več krajih ne glede na uradne pogovore glede kapitulacije vršila napad proti zavezniški armadi in zlasti v Madžuriji in ne glede na to, da je sprejela potsdamsko deklaracijo in pristala na brezpogojno predajo.

Japonska militarna klika je skušala v poslednjem trenutku svoje-

ga brezupnega položaja, na en ali drugi način s zvijačo doseči posredovanje za sklenitev predaje. Zato se je tudi upirala na posameznih področjih bojne črte in zavlačila brezpogojno predajo.

Po zatrdilu poročil iz Madžurije, Rdeča Armada je osvobodila Hsinking, Mukden in Harbin. Večino teh področij so zasedle padle čete zadnje dni in sicer potem, ko kljub svarilo maršala A. M. Vasilevsky-ga, Japonci niso odnehal od protinapadov proti Rdeči Armadi. Dokler so se vršile proslave mira po teh in drugih državah, so bile krvave bitke v teku v Madžuriji. Toda Kwantonska armada je začela odlagati orožje in se masovno predajati Rdeči Armadi. Računa se, da se je do danes predalo nad en milijon vojakov v Madžuriji, na čelu z glavnim poveljnikom japonske armade generalom Otozo Yamada.

Kakor je omenjeno general MacArthur odputuje prihodnjega tedna v Tokio, kjer se bo podpisalo končno predajno pogodbo, kakor jo določa potsdamska deklaracija.

Provizije pogodbe in drugih dogovorov bodo objavljene, kakor hitro jih bosta obe državi potrdili, se glasi naznanilo, katerega je podal moskovski radio zadnji teden.

Sovjetska Unija in Kitajska sklenile noddgodo

Moskva — Kot je bilo že prej poročano, da so se vršili pregovori med Stalinom in premierom Kitajske, so ti rezultirali v podpisu sklenjene pogodbe prijateljstva med obema državama.

Nam Slovencem ni bilo samo do zmage, temveč do hitre zmage. Maloštevilni slovenski narod se je nahajal pred opasnostjo fizičnega iztrebljenja, kraval je iz vseh svojih žil, vsaki dan borbe je tirjal od njega večjih žrtv. Če bi ne bilo Sovjetske zveze, če bi ne bilo Rdeče armade, njenih zmag in uničujočih ofenziv, kdo ve v kakem položaju bi se danes nahajal slovenski narod? Slovenski narod se mora zahvaliti predvsem Sovjetski zvezi za zmago in za svoj pogled v srečno bodočnost, ki se danes odpira pred nami. Vsled tega je naša zahvalnost napram Sovjetski zvezi, sovjetskemu narodu, slavni Rdeči armadi in velikemu Stalinu brezmejnja in večna. Hvaležni smo vsem našim zaveznikom v tej vojni za uničenje hitlerizma, za zlom fašizma v Evropi in po vsej zemeljski obli. Sovjetska zveza je bila ona, ki nam je od prvega dne naprej nesebično pomagala, ki ni ničesar od nas zahtevala, ki nas ni obvezala z ničemer, kar bi ne bilo v skladu z našimi narodnimi interesi in kar nas je obvezalo edino le na hvaležnost. To zavedanje je danes morda močnejše, nego kedaj poprej.

Malotevilni slovenski narod se je boril štiri leta med dvema fašističnima nasilnikoma. Boril se je in žrtvoval desetine in desetine

tisočev svojih sinov in hčera. Nihče ne ve, koliko izmed sto tisočev sinov in hčera, katere je fašizem odpeljal v koncentracijske lagarje, se bo vrnilo na svoje domove. Naši borci v borbi proti hitlerizmu, proti italijanskemu fašizmu so pustili svoje kosti globoko v Italiji, globoko v Nemčiji še one dni, ko so bile zavezniške armade še daleč proč od nemških meja. Slovenski narod je bil prvi, ki je v okvirju takozvanega nemškega rajha, v okvirju takozvanega italijanskega imperija dvignil svoje orožje proti fašističnim nasilnikom. Slovenski borci so bili prvi, ki so v notrajnosti nemškega rajha in italijanskega imperija dali svoje življenje za zavezniško stvar. Toda ne vem če se bo prebudila zavednost sveta, kajti tudi sedaj po temu maloštevilnemu slovenskemu narodu udrihajo in mu odrekavajo pravico, da bi bil gospodar na svojih lastnih tleh — ker je takorekoč kaznovan za sodelovanje v skupni borbi proti fašizmu.

Pred več nego tisoč leti je slovenski narod zgubil svojo svobodo. In vseh tisoč let se je boril za njo. In ko se je formiral kot narod, se je boril za zedinjenje svoje zemlje. Ko smo leta 1941 grabili za puške in odšli v borbo za svojo svobodo, nismo tedaj mislili samo na Ljubljano. Mislili

smo na vso slovensko zemljo, mislili smo na ves slovenski narod, razcepjen med fašističnimi imperijalisti. Mi smo osvobodili Ljubljano, mi smo osvobodili vso slovensko zemljo, pa nam vseeno ne priznavajo pravice samoopredeljevanja na naši zemlji. Nahajajo se ljudje in taki krogi v Evropi in na svetu, ki mislijo, da je treba počakati z ureditvijo Evrope in na ta način preprečiti tisočletne težnje slovenskega naroda, da se zedinijo in postane srečen na svoji zemlji. Vse to, tovariši in tovarišice, nam govori, da nam naše veselje radi osvoboditve ne sme premetiti jasnega pogleda na veliko nalogo, ki stoji pred nami. Še ni do kraja zagotovljena svoboda vsem Slovincem. Prva in glavna dolžnost leži v tem, da ostanje slovenski narod še nadalje edinstven, enodušen in uporen v svoji borbi, kakor je bil doslej. Osvobodilna fronta je dala slovenskemu narodu tako silo, kot je še nikoli v preteklosti ni imel. Osvobodilna fronta mu je dala moč, ki je združila njegove sile in ki je globoko demokratična, globoko narodna, globoko svobodoljubna in napredna po svoji ideji in po svoji vsebini. Slovenski narod je takorekoč prvokrat po mnogih stoletjih v sedanji vojni zedinil svoje sile v osvobodilni fronti na

(Nadaljevanje na 4 str.)

MIROVNE MANIFESTACIJE IN IZGREDI

Toronto — Takoj po uradnem naznanilu vesti, da je Japonska sprejela brezpogojno predajo kakor določa zavezniški ultimatum, so se začele vršiti spontane mirovne manifestacije po vseh mestih in naseljih. Navdušenost ljudstva je vzkipela od radosti, da je vojna končana in da mnogim vojakom, kateri so se vežbali za vojno na Pacifiku, ne bo treba iti v vojno, dočim so enako željna pričakovanja vojakov iz vseh bojnih črt na dom k svojcem, prijateljem in znancem.

Tisoči ljudstva se je udeležilo mirovnih zborovanj ki so se vršila v velikih parkih, pred mestnimi hišami in drugimi državnimi in vojaškimi poslopji. Tako n. pr. v Toronto so se vršila mirovna zborovanja po vseh mestnih parkih. Seveda višek mirovne manifestacije je bil pred mestno hišo, katere se je udeležilo veliko število mestnega prebivalstva in vojaštvo. Največ pozornosti so zvr-

nili lepo oblečeni sovjetski mornarji, kateri se nahajajo tukaj že dalj časa. Njihova bela obleka, visoke vojaške dekoracije za hrabrost v raznih bitkah, je odlikovalo to vzorno skupino, katere je bila deležna mogočnega klica: "Hurah naši veliki zavezanci Sovjetski Uniji!"

Klici ljudstva so se razlegali skoraj nepretrgoma. Posebno je zavladalo veselje med kitajskimi izseljenci ob novici zmage nad japonskim imperijalizmom.

Dokler je nazdušeno ljudstvo na eni strani manifestiralo zmago Zedinjenih narodov nad silami poslednjega oporišča fašistične trozveze japonskega imperijalizma, je po drugi strani ta navdušenost prekoračila meje in se razvila v izgrede. Tako je skupina v Sudbury vdrla v poslopje pivovarne in naredila večjo škodo. Tudi v Brantford-u, je prišlo do izgrediv. Manifestanti so pričeli razbijati šipe na oknih itd.

SKUPNO ZBOROVANJE DVEH NAJVEČIH UNIJSKIH GIBANJ

Toronto, 21 avg. — Tukaj se je sinoči vršilo menda prvokrat v povesti skupno zborovanje pod avspicijem predstavnikov Canadian Congress of Labor in American Federation of Labor. Predstavniki obeh največjih unijskih gibanj v tej deželi, so odločno poudarjali potrebo skupne akcije za povojno zaposlitev delavcev in delavk, namreč 40 ur delovni teden, dva tedna plačane počitnice na leto, ter več drugih zadev tesno v zvezi s življenjskim standartom večine delovnega ljudstva.

Okrajni direktor Canadian Congress of Labor, George Burt, je med drugim dejal naslednje: "Ekonomske in gospodarske problemi delavcev in delavk ne postavljajo nobene zapreke za skupno akcijo obeh unijskih gibanj. Toda združena unijska gibanja nudita ravno v tem oziru največjo oporo za izboljšanje delovnih razmer, medzne lestvice in določbe za normalni delovni teden".

Posamezne tovarne posebno za vojne izdelke, so začele že kar na veliko odpuščati delavcev in delavke odkar je uradno končana vojna. Računa se, da bo nekoliko naslednjih tednov odpuščeno veliko število delavcev in delavk, kateri so bili zaposleni v vojni industriji. Posamezne določbe federalne vlade glede povojne zapo-

slenosti se prepočasno izvajajo v stvarnost.

Medtem skoraj neizogibno so na dnevnem redu stavke zaradi kršitve delodajalcev kolektivnega sporazuma. Skupna akcija obeh unijskih gibanj, bo v tem oziru vsakakor največja opora v zaščito delavskih interesov.

TORIJEVCI POZDRAVILI BEVINOV GOVOR

London, 20 avg. — Vnanji minister laboristične vlade, Ernest Bevin, je v svojem govoru o zunanjem stališču Vel. Britanije dal razumeti, da bo sledil skrajno reakcionarno torijevsko politiko v zunanjih zadevah. Poleg vsega omenjenega v njegovem govoru je značilno, da je prisopoldil sedanje vlade v Rumuniji, Bolgariji in Madžarski, katere da ne predstavljajo "večine" naroda in da so "totalitarske". Tudi je zavrnil obtožbe predstavnikov nove svobodne federalne Macedonije za izgrede in zapostavljanje prebivalcev macedonskega porenka v Grčiji. Vlada v Grčiji ostane taka kakšna je, pravi vnanji minister laboristične vlade, Ernest Bevin.

Govor vnanjega ministra Bevinja je bil ne malo všeč torijevski reakciji, posebno ki je zavrnil napoved po zmagi volitev prof. Laske, kateri je dejal, da je treba izbrisati sramotni pečat zunanje politike torijske reakcije. Z tem je dal razumeti, da bo sledil politiko v zunanjih zadevah prav nič drugačno, kakor so jo sledili britski torijevci.

Vsekakor pa je vprašanje, ali bodo odobrvali številni volilci, kateri so odali svoj glas kandidatom labor partije v znaku protesta proti politiki reakcije.

Petain obsojen na smrt

Pariz — Tukajšnje sodišče je spoznalo maršala Petain-a, krivega in ga obsodilo na smrt. Državni tožitelj pri zaključku več dni sodnega procesa, kateri se je vršil zoper bivšega premiera francoske kvizlingske vlade v Vichyju, je na podlagi močnih dokazov zahteval smrtno kazen. Smrtna kazen pa je bila izrečana po končni določbi porote z 20 glasov proti 4, in pozneje spremenjena na dosmrtno ječo.

Na sodiščni obravnavi je podano nešteto dokazov, kako sta Petain in Laval na najbolj sramoten način pripravljala kolaboracijo, namreč izdajstvo. Francije daleč pred sedanjo vojno. Ali more biti potem nekaj čudnega, ko je francoske reakcionarne klika z vso brutalnostjo razbijala delavске organizacije, politične stranke in zlasti ljudsko popularno fronto. Namen reakcije je sedaj do kosti razkrit v procesu tožbe proti bivših kvizlingov in izdajalcev.

"EDINOST"

Published weekly at

206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing proprietor
in Slovenian Language

Registered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. F.

Izhaja vsako sredo v slovenskem jeziku. Naslov lista:
EDINOST
206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Kapitulacija japonskega impirijalizma

Poslednje oporišče kriminalne fašistične trozveze — japonski impirijalizem — je razbito pod zmagovalnimi vdarci sovjetske, ameriške, britske in kitajske armade. Ves svobodoljubni svet, je navdušeno pozdravil vest o kapitulaciji japonskega impirijalizma, kot prvotno vest, katerega naznanja konec vojne.

Po uradnem zatrdilu Japonska je sprejela brezpogojno predajo, katero so ji naslovile za časa zavezniške konference v Potsdamu, Vel. Britanija, Amerika in Kitajska, katerem se je malo pozneje pridružila in napovedala vojno Japonski, Sovjetska Unija. Vsi in tudi poslednji uji japonskega impirijalizma s zvičajno doseči posredovanje za mirovno pogodbo, so se temeljito izjavili. Podati se mora določiti brezpogojne predaje, namreč popolni razorožitvi njene oborožene moči, odstopiti vsa zasedena ozemlja in se povrniti na samosvoj otok, kateri enako spada pod zavezniško kontrolo.

Uradno je torej vojna končana! Vojna, katere je trajala nekaj manj kot šest let. Šest let je divjala ta strašna vojna nevihta, katero je povzročilo fašistično osi. Po zatrdilu gotovih krogov, ta vojna je zahtevala nič manj kot 55 milijonov ljudskih žrtv. Petinjetdeset milijonov človeških bitij! Strašna cena ljudstev sveta, za kriminalna početja fašistične trozveze. Toda nič manj važno je dejstvo, da se ga ob tem času spomnimo, namreč za sluge bivših evropskih politikov, kateri so kljubovali pred odločnostjo zavstaviti fašistično agresijo v Madžariji, pozneje Etiopiji in Španiji. To je obenem cena zlonamerne politike Minhena, raznih kvizglivov in protinarnodnih elementov, kateri na žal temu vsaj v nekaterih ozirih pod pretvezo "demokracije" so še na oblasti.

Ta ogromna cena ljudskih žrtv, mora biti neposredno opomin vsem ljubiteljem resnične demokracije, da strnejo sedaj še tesnejše svoje edinstvene moči proti povrnitvi v predvojno dobo lakote, bede in zapostavljanja. Tisoči sinov in hčera, ki so položili svoja življenja, so položili svoja življenja na oltar za pravičnejši svet po skončani vojni. Za pošteno delo, kruh in ljudski progres. Položili so svoja življenja, da se odstrani nakepe v narodnih in mednarodnih ozirih, katere so povzročale bedo in mizerijo, katere so izzivale krvave vojne. Položili so svoja življenja na oltar bratskega mednarodnega sporazuma, na oltar srečnejšega življenja za navadnega človeka.

Medsebojni sporazum Zedinjenih Narodov je rezultiral popolno in brezpogojno zmago nad silami fašizma v Evropi in daljnem Vzhodu — Aziji. Ta sporazum je treba ohraniti v enaki odločnosti za izgraditev povojnega sveta. Kajti edino tako bo mogoče odstraniti nevarnost za tretjo svetovno vojno.

V tem duhu za trajen in pravičen mir, ljudski progres in napredek, narodne pravice in obstoj, smo pripravi nadaljevati borbo. To so želje vseh onih slavnih bojevnikov in bojevnic, ki so položili svoja življenja, kakor tudi onih, kateri se bodo kmalu povrnili na svoj dom!

Tretja konvencija Zveze Kanadskih Slovencev

Dne 1 in 2 septembra se vrši tretja redna Konvencija Zveze Kanadskih Slovencev v Sudbury, Ont. Po zatrdilu glavnega tajništva, se je dosedaj oglasilo že lepo število delegatov in delegatinj, kateri pridejo na konvencijo kot zastopniki krajevnih odsekov Zveze.

Nobenega dvoma ni, da so krajevni odseki odkar je naznanjeno, da se vrši tretja redna konvencija to leto vsled večjih sprememb v svetu in poglavito ob koncu strašne in krvave vojne, pripravili dobre nasvete in navodila za bodoči procvit Zveze Kanadskih Slovencev, katere delo od njene ustanovitve je ponos Kanadskih Slovencev. Kajti Zveza je takorekoč v najčrnejših dneh strašne in krvave vojne fašističnega osi, postavila v ospredje tisti bojevnik klic Kanadskim Slovincem s katerim so marširale zmagovalne armade svobodoljubnih narodov, posebno pa Narodno-osvobodilna armada pod vodstvom maršala Tita. Ta klic je bil: "Vse za narodno edinstvo! Vse za popolni poraz smrtnega sovražnika ljudskega napredka, svobode in demokracije — fašizma!"

To je bil njen borbeni klic takoj v začetku in z tem klicem je nadaljevala svoje plemenito delo, katero je danes kronano z popolno zmago nad fašističnimi barbar-skimi silami v Evropi in tudi Aziji. Kakor člani in članice tako tudi krajevni in glavni odborniki, danes gledajo le tisto veličino vzvišene napovedi: "Vse za narodno edinstvo", katero je bilo neposredna opora k popolni zmagi nad oboroženimi silami fašizma, ter bo na enak način najbolj činkovita opora k očiščenju sveta od fašistične zaleke ne glede na to v kakšnem obliki ali pretvezo se pojavi.

Narodno edinstvo je obenem neposredni predmet tretje konvencije Zveze Kanadskih Slovencev. Kako ga še bolj razširiti in ga ojačiti z najlepšimi vrlinami v narodnih in mednarodnih interesih. To zelo važno nalogo more rešiti le konvencija Zveze Kanadskih Slovencev in smo prepričani, da jo bo tudi rešila v luči najnovejših potreb k podvigu kulturne in prosvetne zavesti, k utrjevanju bratskega edinstva med kanadskimi Hrvati, Srbi in vsemi drugimi narodnimi skupinami kanadskega naroda, za napredek in progres, za pošteno delo in zaslužek, za splošni narodni in gospodarski napredek naše nove domovine Kanade.

Medtem konvencije se udeležijo tudi Mladinska delegacija od že ustanovljenih Mladinskih klubov v raznih naselbinah. Tudi pri tem vprašanju smo prepričani, da bo konvencija Zveze nudila moralno in materialno pomoč, za ustanovitev Mladinske Federacije pod katere okrilje se bo Mladina zbrala.

Posebno važno vprašanje katero pride obenem na dnevni red, je pomagati narodom Jugoslavije. Slovenski izseljenci sorazmerno po svojem številu, so do danes pripevali lepo denarno vsoto v to svrhu. Pripravni so jo pripeljati danes, jutri in pojutrišnjem, vedoč da pomagajo svojemu narodu, kateri je ovekočil slavno ime Slovenskega naroda.

Fašistično domobranski teror nad Slovenci

Istega dne so domobranci na Tolstem vrhu izropali kmeta Lavriča. Odpeljali so mu konja in zahrevali 2.000.-lir. Ker je imela Lavričeva žena samo 1.000.-lir, so jo tako dolgo pretepali in za lase vlačili po hlevu, dokler ni obljubila še 1.000.-lir. Poslala je sina v Orehovo po denar in ga potem nesla domobrancem v St. Jernej. Med temi roparji sta bila Franc Salehar in že znani Zelinger iz Dolza. V okraju Stična so domobranci 9. VII. odgnali in na mestu ustrelili sledeče mirne prebivalce: 22 letno Gabi Potokarjevo iz Hudega, 30 letno Mimo Retarjevo iz Stične, 35 letno Pepco Okoren iz Metnaja, 35 letnega Jožeta Koščaka iz Hudega. Retarjeva jim je očitala: "Kaj pa delate, da ljudi tako streljate. Ali ne vidite, da bodo kmalu Rusi tukaj. Ponosna sem, da je moj mož v partizanih!" Nato so tudi njo ustrelili.

Dan za dnem ljudje najdejo trupla svojih progresanih svojcev. V bližini Skofljice je našla žena svojega moža Jožeta Možina p. d. Pirca iz Zaloga.

Najden je bil tudi kovač Franc Majcen iz Skofljice. Oba sta bila zahrbtno ustreljena, oba znana simpatizerja OF. Šmarski župnik sprva ni hotel dovoliti prenosa trupel na pokopališče. Domobranci ne dopuščajo odkopavati samotnih grobov po gozdovih, na Barju in na poljih.

Istega dne so domobranci iz postojanke Vel. Lašče odpeljali 24 letno Milko Jamnikovo, ki je morala nesti velik nahrbtnik poln municije v Vel. Lašče. Tolpo je vodil znani Ivan Kožar iz Javorja. 78. VII. so Nemci in domobranci iz Kočevja udarli proti Staremu logu in zažgali cerkev na Kleču, poslednjo še neuničeno stavbo v tej vasi. Vodila sta tolpo domobranca Platinovšek in Gradovec.

V noči od 7. na 8. VII. je del posadek iz Središča, vmes so bili domačini Janez Koprivec, Franc Novak in Franc Pevec, vsi iz Zabrja pri Mirni, na cesti zahrbtno napadli Ivana Blatnika iz Šmarje in Jožeta Štrajnerja. Med tem, ko je slednji ranjen pobegnil, so domobranci ranjenega Blatnika ujeli in ubili ter odpeljali konja, s katerim sta se vozila.

10. VIII. je domobranska patrola iz Vel. Lašče, v kateri so bili Tone Oblak p. d. Iljez iz Grabna in Vinko Levstek p. d. Tapovkov iz Hudega konca, zahrbtno napadla tri partizane. Medtem, ko je eden padel, so druga dva ujeli. Ta dva sta morala mrtvega tovariša sezuti, da so roparji odnesli čevlje. Nadaljna usoda obeh jetnikov, še ni znana.

11. VIII. so domobranci hajkali po okraju Trebelno. Med njimi so bili Franc Sinur in Franc Zgajner iz Drečjega vrha, Trlep in Franc Hren iz Jelševca. Ugrabili so Antona Železnika z Drečjega vrha, ko je sušil seno na travniku, in ga odpeljali v Čučnjo vas, kjer so ujeli še Antona Smoleta. Oba so odpeljali v postojanko Bela cerkev, kjer so ju ljudje videli s podpludbami po obrazu.

12. VII. so domobranci iz Kostanjevice ubili pri Jugorjih in Gaberju 2 ujeta vojaka in iz vasi Hrašnje odpeljali kmetu Pavlinu kravo. Istega dne so vdrlí Nemci in domobranci iz Kočevja proti Senbergu pri Starem logu, zvinosko pretepli Alojzija in Štefana Skrbinkova, jima izropali vsa živila in ju izgnali iz hiše.

11. VII. 1944 je domobranska patrola iz postojanke St. Jernej v vasi Gaberje ulovila in ustrelila Jožeta Rožica in Janeza Ucmana. Mlinarja Antona Škrlija pa je odpeljala. V tej patroli so bili večina domobranci doma iz Brusnice.

10. VII. je Vinko Levstek zahrbtno ustrelil nekega partizana. Ta je sodeloval pri umoru Antona Henigmana in Viktorja Perovskega. Sam se je pohvalil, da je ubil že nad 50 partizanov in so-mišljenikov OF.

13. VII. so domobranci na Raketu aretirali čez 40 oseb.

12. VII. 1944 sta se peljala po svojih opravkih Alojz Sraj in Franc Pakj, oba iz Blok Padla sta v domobransko zasedo. Prvi se je skril na njivo v oves, domobranci so ga zajeli, ga z brzostrelko ustrelili v glavo, katero so mu še razbili s kopitom in mu sezuli čevlje. Drugi je ubežal. Domačini so spoznali med napadalci Leopolda Hribarja iz Rožančnega in Antona Kovačiča ter Stanka Kraševca ter Škrlija Ivana s Slemen. Vsi so bili s posadke na Raketu.

13. VII. so domobranci iz St. Jerneja, med njimi Ludvik Rozman, p. d. Škarpov iz Korita pri Dobriču, Albin Špelko in Franc Judnič iz Jame, ter Anton Rogelj iz Sadije vasi odgnali urarja Janeza Lovšeta iz Podgozda v Se-

nožet pri Jami in ga ustrelili v tilnik.

Gostilničarja in kmeta na Dvoru, 72 letnega Jožeta, Kovčaka so odpeljali pod pretvezo, da naj pokaže pot na Vinji vrh. Med potjo so ga ustrelili, da mu je odneslo ves vrhnji del lobanje. Mrtvega so vrgli pod cesto.

14. VII. je okrog 200 domobrancev in 20 Nemcev požgalo v Rajndolu dve celi hiši in — cerkev.

14. VII. so domobranci iz Krovega, Bele cerkve, Lesnice in Novega mesta vdrlí v kraj Trebelno in odpeljali Martina Anzelca z Vrha, očeta 10 malih otrok. Zagrabil ga je domačin in domobranec Franc Železnik iz Suhega Brezja. Odpeljali so ga na Trebelno v šolo, kjer ga je zasilil komandant domobrancev Demetrije Weble, advokat iz Novega mesta. Tam so ga mučili, nato pa v bližnjem gozdu ustrelili z mitraljezom v trebuh in prsa. Med temi so bili domobranci: Jože Drgan, Franc, žužek Ludvik Gačnik, Alojz Šest, Franc Peterle, Anton Kocijan, Franc Grabnar, Franc Au-bar, Jože Saje, Alojz Blažič, Anton Hočvar, Martin Ajdovšek, Alfonz Pečnik, Franc Sebanc, Anton Piškur, Anton Rajner in drugi.

17. VII. so domobranci ropali po okraju Dobriču. Pri tem so umorili s strel v prsa, trebuh in glavo v vasi Preska staro ženo Marijo Kočevarjevo zato, ker je mati komandanta mesta Trebnje. Ranili pa so Antona Hrašterja. Med morilci so bili opaženi Anton Pograjc iz Dobriča, Alojz in Franc Pograjc iz Gorenje vasi in Franc Slak.

12. VII. so domobranci iz postojank Kostanjevica in Bela cerkev, med katerimi so bili Janez Božič iz Gor. Suhadola, Anton Kastelic iz Gaberja, Martin Franko iz Brusnice, Janez Brulc iz Brusnice, Stanko Mrak iz Brusnice in Janez Gazvoda s Težke vode, izvršili vrsto nasilij. Pretepli in odvedli so z njegovega doma v Gaberjih Antona Škedlja in pretepli Tilko, Micko, Angelco Košle in njihovo mater iz Bindi. Stanko Mrak je že poprej 27. VI. 1944 pretepel Frančiško Strahan, po vsem telesu je dobila 17 udarcev in so ji ostali trije prsti na desni roki mrtvi.

Odgnali so Janeza Ucmana iz Gaberja in ga ustrelili z zažgalnim izstrelkom v glavo. Žrtve je zapustila ženo in 5 otrok v starosti od 9 mesecev do 10 let. Nadalje so umorili Jožeta Božiča iz Gaberja. Bežal je pred njimi, ranjen obležal ter so ga kljub prosnji, naj ga puste živeti, ustrelili v glavo in levo stran prsi.

13. VII. je skupina 500 domobrancev napadla taborišče begun-trenutkih, ki so nas stali toliko žrtv. Oprostite mojo iskrenost, toda govorim vam odkrito, tako kakor mislim: nisem bil zadovoljen. Toda samo to ne pomeni, da obsojam duhovščino v obče. Mislim, da vam je znano, da se je velik del duhovščine, zlasti mlajše, ločil od starih duhovnikov, posebno še sledilci velikega Strossmayerja — sledilci jugoslovanske ideje.

Razume se, da nam je v teku borbe bila stalno pred očmi vodilna misel, da je vprašanje vere globoko ukoreninjeno v našem narodu ter da se to vprašanje, kakor tudi vprašanje cerkve in odnosa cerkve napram državi, ne more rešiti z dekretom, kajti taka vprašanja so vedno naletala na neuspehe in škodila skupni narodni stvari. Držec se tega mišljenja, te vodilne ideje, smo se tudi danes lotili posla, da se pogovorimo in da najdemo najbolj pogodeno razrešitev. Žel bi — in to sem izjavil tudi pred misijom Rittigom — da se izdela neki elaborat o tem, kako pogovoriti tudi s pravoslavno cerkvo. Od moje strani bi rekel, da bi naša cerkev morala biti narodna, da se bolj prilagodi svojemu narodu. Morda se vam bo zdelo nekam čudno, ker tako trdno zastopam nacionalizem. Toda prelite je bilo preveč krvi, videl sem preveč narodnega trpljenja in v sled tega želim, da bo katoliška duhovščina nacionalno bolj globoko povezana z narodom, kakor pa

cev v rajonu Logatec nad Garčevcem. Enega so živga ujeli, pozneje so ga našli razmesarjenega.

Dne 18. VII. je patrola 15 do 20 moških iz Velikih Lašč prišla v Zapotok. Tam je v šoli stanovala družina Andreja Kiklja. Domobranci so Andreja ustrelili najprej v hrbet, nato z rafalom v glavo, da je obležal na mestu mrtve.

19. VII. so se začele v Kočevju in okolici nočne aretacije. Odpeljanih je bilo okoli 75 ljudi. Med njimi so bili Ludvik Baster, Milan Lesjak in žena, Cvetka Ivančičeva, Marija Paradiževa in hčerka Marinka, Amalija Primožičeva, Iva Zorko in Dare Lukavetzi Marija Klemenčeva, Grubič, brata Andloviča, Milena Pristanova, Štefica Štrukljeva, Tone Bregant, iz Šalke vasi, Škrjančeve, Vida Cončeva in Osterman.

Vse te ljudi so zasliševali in grozno pretepali. Orts komandant, Gerlach Rinhold, gestapovec Rudi Martine, agent iz slovenske policijske policije Marjan Pograjc, Drago Česen in Drago Bizilj, od slovenske policijske straže Franc Jemec in Alojzij Nampelj.

Zvečer so aretirali Goleta iz Rudnika.

Vseh teh aretacij sta bila kriva

Činkovitost atomske bombe

Znanstvenjakom fizike se je posrečilo sestaviti atomsko bombo, katere po zatrdilu vojnih strokovnjakov, je menda dosedaj najbolj u činkovita razdejača bomba na svetu. Prvi poizkus bombe je bil izveden na veliko obrežno japonsko mesto, Hirošima. Činkovitost je bila tako velika, da je velik del tega mesta popolnoma uničeno in razjdeno, medtem pa ubito veliko število njegovih prebivalcev. Trupla ni bilo mogoče spoznati bila so povečini močno sežgana.

Casopisje odkar je prišla v javnost vest o atomski bombi, posveča veliko pozornost tej bombi in skuša podati utis, da je njena činkovitost vplivala za kapitulacijo Japonske. Toda v kolikor je mogoče ugotoviti po dosedanjih vesteh iz japonskih virov, ni bilo podanega nekaj posebnega glede bombe, razen delne škode, katero je naredila v mestu Hirošima.

Podrobnosti o atomski bombi niso znane in vse kar je mnanega o njej je to, da njena teža znaša okrog 400 funtov, toda ima tako silo kot 20.000 ton TNT, najmočnejše eksplozivne snovi. Zadostuje tudi ena taka bomba dovolj, kot bi moglo pripeljati 2000 superbombrnih B-29 izdelka eksplozivnega streljiva.

Govor maršala Tita delegaciji hrvaških duhovnikov

V soboto 2. junija ob 7. zvečer je predsednik vlade federativne Jugoslavije maršal Josip Broz Tito sprejel v Zagrebu — v prisotnosti predsednika vlade federalne Hrvatske dr. Bakariča — delegacijo hrvaške katoliške duhovščine, ki jo vodil škof Salis Sevis in ki je v imenu katoliške cerkve na Hrvaškem pozdravil maršala Tita.

Maršal Tito se je zahvalil za pozdrave in je izjavil:

Gospodje! Veseli me, ko vidim, da vi, hrvaški duhovniki, pravilno razumete današnja dogajanja ter izražate svojo željo za sodelovanje z jugoslovansko vlado in z federalno vlado Hrvatske.

To me spominja na deklaracijo jugoslovanske zvezne vlade. Vsled tega bi želel še enkrat pripomniti, da se bo jugoslovanska vlada ravnala v duhu te deklaracije. To tudi potrjuje dejstvo, da sem po prihodu v Zagreb izrazil željo srečati vas in se pogovoriti. Žel bi, da mi stavite vprašanja, ki vas težijo o nekaterih stvareh, ki vam niso jasne. Morda niste na jasnem tudi glede gotovih vprašanj o naši perspektivi.

Konstituenta (ustavna skupščina) bo vrhovno narodno predstavništvo, ki bo sprejelo zakonske odloke o vseh vprašanjih, kakor tudi o vprašanju odnosa države napram cerkvi in obratno. Žel bi vam povedati svoje osebno mišljenje o vprašanju odnosa med cerkvo in državo ter odnosa med narodom in cerkvo. Povedati vam moram, da kot Hrvat nisem bil zadovoljen z obnašanjem enega dela katoliške duhovščine v tistih težkih zgodovinskih

Alojz Ivančič in Danilo Havelka.

17. VII. so vdrlí domobranci iz St. Vida v Žužemberk in ropali čevljarsko delavnico Slavko Gliha in Franceta Zalaška. Med roparji je bil spoznan Albin Rihelj iz vasi Dobrava-Dobernič.

Pri vdoru v St. Vid so isti roparji povzročili ključavničarju Antonu Podboju veliko škodo in surovo ravnali s Ferdinandom Lavričem in Jožetom Jarcem iz Žužemberka.

17. VII. so domobranci iz Tržišča, med njimi Jože Kolesa iz vasi Nigolska gora, odpeljali Franca Strgarja in 2 mladince ter ju držali zaprta v neki kleti.

18. VII. je patrola 20 domobrancev ustrelila v Zapotoku mirnega vaščana Andreja Kiklja. Zadel ga je rafal iz zasede in ko je obležal, mu je oddal nek domobranec še rafal od blizu v glavo. Žrtve je zapustila 5 neposkrbljenih otrok.

19. VII. je skupina pijanih domobrancev iz Tržišča v vasi Krovnik iz oblastnosti metala zažigalne bombe na razne strani. Ena je padla na gospodarsko poslopje Franca Redenška iz Brune vasi. Zgorelo je poslopje z vsemi stroji in orodjem, hlev in kozolec poln žita. Na očitek, zakaj so to storili, so domobranci odgovarjali, da naj bo Redenšek vesel, da mu ni zgorela tudi stanovanjska hiša, drugič bo šla še ta. Redenškov sin je partizanski dezertir in služi pri domobranci. Vidimo, da domobranci ne pobijajo samo terencev in vidnejših ljudi v OF, ampak vse, ki niso povezani z njihovo zločinsko tolpo.

20. VII. 1944 zarana so domobranci iz Višnje gore iz Stične blizu Stične napadli, ko so še spali, sledeče naše pripadnike neborce in jih pobili: Franca Nartnika, Minko Peternelovo, Minko Benedikovo in Milana Tomina. Napad je organiziral na povelje komandanta v Višnji gori Janez Miglič iz Metnaja. Sodelovali so pa pri tem umoru Anton Brčan, iz Poljan, Karel in Franc Miglič iz Metnaja.

20. VII. je znani Ignac Penca ustrelil Štefana Vrbaniča, kmeta v Gradencu.

21. VII. so domobranci v vasi Trebelno zajeli Alojza Trlepa in ga v gozdu blizu Potoka Radulja, pod Vel. Strmco ustrelili, truplo pa zametali z zemljo in vejami. Ko so ga hoteli domači pokopati, so domobranci spet prišli in priredili s seboj kmeta Franca Sebanja in Franca Dragana iz Bitne vasi in ju prisilili, da sta morala mrliča pokopati. Mrlič je imel razbito glavo in strel v tilnik. Med morilci so sledeči domobranci, sami domačini: Jože Dragan iz Češnjice, Ludvik Gačnik iz Brezja, Alojz Dragan iz Starnberga, Alojz Blažič iz Čilpaha,

26. VII. sta domobranci Ivan Sapeta in Anton Knaus, ko so domobranci iz Kočevja skupno z Nemci udarli v Kočevsko Reko, ubila Tilo Lavričev. Poveljniki je bil Jože Škrli, kovač iz Retij pri Loškem potoku, vsi domobranci so bili domačini.

26. VII. se je kopala v potoku Iška 34 letna Antonija Mazi, delavska OF. Zasačila jo je patrola 30 domobrancev. Zbežala je, domobranci so jo ranili v nogo da ni mogla več bežati, nakar se je skrila v grmovje, kjer so jo ujeli ter nato ustrelili v prsa in glavo. Strelci so pripadali 19. četi domobrancev na Igu, ki ji poveljuje Borštner. V tej patroli je bil tudi domobranec Anton Martinič, krojaški pomočnik na Igu.

27. VIII. so domobranci iz Vel. Lašče, med katerim so bili Franc Zupančič, Alojzij Sinkovec in Miklavžev, vsi iz Tisovca, v Kompoljah ujeli nekega partizana, ga odpeljali 100 m od vasi, ga mučili in mu zlomili roko in nogo in ga nato ustrelili s strelom v prsa in glavo.

29. VII. na vse zgodaj je takozvani "udarni bataljon" okoli 350 domobrancev obkolil vas Ajdovec pri Dobriču. Med domobranci je bilo tudi nekaj Nemcev. Očitno po izdajstvu so obkolili poslopje, v katerem je prenočevalo nekaj nevojaskih sodelavcev našega osvobodilnega gibanja. Domobranci so napravili sledeča zverstva:

1. Heli Ivanuševi so prerezali vrat z nožem, ji zadali več vboj-ljav v hrbet, v trebuh pa spustili cel rafal.

2. Franc Lužar je imel prsa presekan z nožem in strele rafala v trebuh.

3. Ludvik Glavan je bil prav tako ustreljen z rafalom v trebuh in z nožem preboden v hrbet z 10 ubodljaji.

4. Milka Kirenk je dobila cel rafal brzostrelke v hrbet in ker še ni bila mrtva je bila ustreljena še v glavo.

5. Alojz Rusjan (Marjan) in njegov pomočnik Ivan Groselj, sta bila ubita.

Morilce je vodil domobranski poročnik Franc Rataj, zidar iz Novega mesta, ki se je izrazil po umoru takole: "Tu smo vam napravili kolone, pospravite jih, da ne bo smrdelo!" Med morilci so bili spoznani tudi Ludvik Rozman iz Gorice in Pust Anton iz Gor. Globodola, Rudolf Košir in Jenko Anton iz Dol. Straže.

V začetku julija 1944 je župan Uršič v Kočevju zapodil iz mesta 5 letnega otroka Slavko Plesnerjevo, katere starši so pri partizanih čez, kjer sta oče in mati, tja naj gre otrok. Za otroka so se zavzeli dobri ljudje na osvobojenem ozemlju.

S A N S

Pred konvečna diskusija

Windsor — Dragi bratje in sestre! Tretja Konvencija Zveze Kanadskih Slovencev, je na pragu. Naša dolžnost pa je kot Slovencev in Slovenk, kateri se zavedamo svoje narodnosti in bitnosti svoje imena kot Slovenci, kot člani in članice naše obče-narodne organizacije, da spregovorimo par besed pred Konvencijo, kakor tudi delegatov in delegatin na prihodnji Konvenciji.

Zveza Kanadskih Slovencev po svojem narodno-kulturnem pomenu, je naša ustanova. In radi tega je dolžnost vsakega posameznega člana in članice ter simpatizarja voditi račune o njej in pomagati k njenemu razvoju. Zveza je naša ustanova, to je, ako boste več delali v njenem razvoju, toliko boljša bo, pa tudi vaši pomeni bo večji na njo. Kako razviti našo organizacijo, kako izboljšati svoje posamezne zadeve, povečati splošno aktivnost in dvigniti na višjo stopnjo izbrabo članstva, so neposredna vprašanja, kateri moramo resno vzeti v poštev.

Ker do danes se je o teh važnih vprašanjih jako malo razpravljalo, je naša dolžnost temveč, da vse nedostatke v kolikor smo jih imeli popravimo tudi z tem, da pošljemo čimveč svojih delegatov na tretjo konvencijo Z. K. Slovencev, 1 in 2 septembra, katera se vrši v Sudbury. Ni pravilno ako se izgovarjamo, da smo premlajni in da bojo že drugi uredili vse kar je potrebno.

Od ustanovitve 1942 leta do danes, smo naredili jako velik uspeh nismo pa dosegli polovico tega kar bi bili morali doseči. Mogoče da je bil to vzrok pri Gl. odboru ali pa pri posameznih odsekih, da je bilo premalo zanimanja, pre malo vzpodbude in tudi navodil kako delati in kako odstraniti tla ali oni nedostatke. Naj bo že tako ali tako, izgovor v tem oziru bi ne bil opravičljiv glede morebitne napake in nedostatkov. S tem nikakor ne mislim opravičevati samega sebe ali katerega drugega uradnika, tembolj podvržen kritiki samega sebe in tudi druge v kolikor je ta potrebna. Kritika mora biti pravična in poštena. Seveda, da eden ali dva nemoreta narediti vsega, vsi skupaj pa lahko naredimo veliko več, kakor je narejenega do danes. Jast mislim, da so več odgovorni oni, kateri stojijo po strani, kakor pa tisti, ki so v naših vrstah. In zakaj? Dobro se spominjam starega pregovora ki pravi: "Če ima družina deset članov od katerih devet skrbi in prinaša k hiši, eden pa od naša, bo tisti več odnesel od hiše, kakor pa drugih devet prinese skupaj". Tako je tudi z nami. Par ljudi ne more zgraditi močno organizacijo ako po drugi strani posamezne grupe razdirajo in rušijo njen ugled, delo in napredek. Ravno radi tega se morajo obdržati konvencije vsake ustanove, da napravijo načrte za bodoče delo in poleg tega tudi, da se odstranijo nedostatke in zapreke so virale organizacijsko gibanje. Ze zaradi teh stvari je važna naša tretja Konvencija, za katero je treba pripraviti dobra in premiš-

ljena priporočila, nasvete in tudi poslati zastopnike odsekov, da v dobrem sporazumu izdelamo načrte za bodoče delo. Poglavitni cilj nam mora biti, da učlanimo vsakega Slovenca in Slovenko. Danes ni in ne more biti opravičene izgovora, da ne morem postati član. To je zelo nepremišljen in siromašen izgovor.

Nobeno društvo, nobena ustanova pa bodisi še takšna ne more dovoliti onim kateri so ob strani da vtikajo svoj nos v njen vrt. To velja tudi za nas Slovence, da ni opravičeno stati po strani in se izogibati svoje narodno-kulturne organizacije, ko v isti mah se obrekne njene članstvo, njene voditelje in ovira njen napredek. To ni lepo, še manj pa pošteno. Pravilno in pošteno bi bilo, da vsak Slovenec in Slovenka pristopi v Zvezo, da se zaveda svoje narodne in delavske dolžnosti, da na sejah in zborovanjih povzra misli o tem ali onem, da podvrže strogi kritiki vse kar ni pravilno in kar ovira naš organizacijski in društveni napredek. Le tem pot bomodemo povzdignili ugled sebe in našim ustanovam. Vsako drugo delo ali obrekovanje, je škodljivo, nedosledno, ne bratsko in ne narodno.

Poglejmo na našo staro domovino. Ali ne pade del odgovornosti tudi na nas, da ji pomagamo v njenih naporih pri obnovi in izgraditvi? Kdo bi mogel trdit nasprotno?

Vojna v Evropi je privedena k zaključku. Nad nemško vojno masino, katera je ogrožala svet, vlada pravična roka in zakon. Narodi Evrope na čelu z veliko Sovjetsko Unijo in drugimi zavezniki, so uničili fašizem, ter delajo na obnovi Evrope na podlagi demokratičnega načela narodne samoopredelitve in izgraditvi svojih držav kakor zahtevajo narodni interesi. K temu je naš četudi maloštevilni Slovenski narod doprinesel svoj delež — ogromni delež. In kaj smo dolžni napraviti temu in samemu sebi? Ali bomo tudi mi sledili njegove vzvišene stopnje v njegovi sveti domovinski vojni, ali bomo šli po stranski poti? Ali nam ni odprli oči? Ali nam ni pokazal pravo pot? Ali nam ni pokazal kako se dela v skupnosti, kaj prinaša skupnost in edinstvo?

Zgodovina našega naroda je izpisana s zlatimi črkami. Nič pa ni bolj plemenitega in veličastnega kakor slediti stopinje svojega naroda ter njegovih narodnih voditeljev, kateri so res dokaz svoje sposobnosti in zaupanja. In zopet samo v skupnosti mi najlažje pomagamo ne glede na to, koliko nas je v eni ali drugi narodni skupnosti in kako smo drugače prepričani v enem ali drugem vprašanju. Osebnega prepričanja in osebne stvari na stran, skupnost in edinstvo naj zavzame med nami Ste končno samo dve poti, tretje ni. Ali z narodom za njegov blagor in obstoj, ali proti njega vred z njegovimi izdajalci, slednji so pa na vrsti narodne sodbe.

Kar se nas samih tiče tukaj, se ne moremo izgovarjati, češ, da ni-

sem imel priliko in priložnost, da so bile ovira gospodarske razmere ter razne druge težkoče za pristopiti v organizacijo. Takih ovir ni bilo in niso obstojale. Tudi je nepravilno dolžiti Zvezo za eno ali drugo zadevo, ako ni eden ali drugi takih prijateljev njen član in si vsaj prizadeval dati svojo pripombo ali predlog tam kjer spada. Celotni šolski otroci se zavedajo svojih šolskih nalog in premišljeno zvečer se vadijo na dom brez da bi drug drugemu predbacivali nekaj nepremišljenega vedo, da je treba drugi dan polagati račun v šoli.

Da se v bodoče zavarujemo proti takih stvari, bi bilo moje priporočilo konvenciji, prvič: "Da temeljito vzame v pretes dobro in slabo stran, da prouči vzrok za kakšnokoli napako in prinese dobre zaključke za bodoče delo in razvoj Zveze kot celote. Drugič, ker še ni bila nikdar lepša prilika za njen razvoj kakor je danes, priporočam, da konvencija zaključi kampanjo za 300 novih članov za dobo treh mesecev. Kampanja naj se začne dne 1 oktobra in zaključi dne 31 decembra. Za dobo kampanje naj se bi ustanovilo odseke in sicer v onih naselbinah, kjer do danes niso ustanovljeni. 3 — Da se temeljito razpravlja o naši Mladini. Naše mladine je že precejšnje število v posameznih naselbinah in brez svoje narodne organizacije, katera bi ji dajala potrebno vzgojo in duhu resnosti dobe in pomena svojega naroda, lahko je izkoriščena v napačno pota proti svojim lastnim interesom. Mladini je treba dati zdrav nauk, ji pomagati k napredku in sicer v razmerah takih v kakršnih živi in je vajena. Dati Mladini vrednost tistega nauka, kateri ji jasno kaže pot za njen ekonomski, politični in kulturni napredek kot kanadske mladine.

dine v splošnem. 4 — Dobiti osebo ako je mogoče tudi dve, katere bi imele dolžnost za predavanje po naselbinah o ekonomskih, gospodarskih in tudi političnih problemih tukaj v Kanadi kakor tudi starem kraju. 5 — Da Konvencija potrdi prejšnje sklepe, namreč da bo vsakemu jasno, da je Zveza Kanadskih Slovencev ena in Edinost druga ustanova, če tudi ste obe tesno vezani v svojem delu, načelih in smernicah. Da Gl. tajnik vodi vse posle v zvezi s Zvezo in ne urednik lista Edinosti. Ako ima tajnik vezi z urednikom lista, je to njihova zadeva glede boljšega napredka ene in druge ustanove. Ker v začetku ni bilo mogoče plačati Gl. tajnika, smo se za vsak nasvet obračunali na urednika lista, kar nikakor ne pomeni, da je urednik lista merodaven da vodi posle Zveze v bodoče. Če je pomagal dosedaj, je to bila le njegova dobra volja, niso pa to določala pravila Zveze. 6 — Da Konvencija potrdi prejšnje sklepe, da se moralno in materialno pomaga edini slovenski delavski list v Kanadi — Edinost. Ker je ravno ta list doprinesel največ k razvoju Zveze, političnem in kulturnem smislu, ter tako resno opozarjal na vse svetovne dogodke ki so bili v tesni zvezi z našimi narodnimi in delavski vprašanji, je potrebno da odseki Zveze naredijo eno uspešno kampanjo za njegov obstoj. 7 — Da Konvencija poda pripravi načrt, kako pomagati obnem k razvoju edinega podpornega društva VPZ. Bled, da se z tem izgradi bratstvo med dvema ustanovama, ne pa razdor, sovraštvo in mržnja. 8 — Vsa društva in ustanove pa naj pošljejo svoje zastopnike na konvencijo.

Vsi dobro došli!

J. Miketič, gl. predsednik

Slovenija v borbi za svobodo

Italijanska okupacija slovenskih pokrajin od 1943 je bila krava in zločin v nebo vpije. Brezobzirno in neusmiljeno požganje vasi je bilo na dnevnem redu. Dasi vse pokrajine niso bile prizadete, so Italijani vseeno požgali in razdejali na stotine slovenskih vasi. ena tretjina vseh domačin in poslopij južno od Save je bila požgana in porušena.

Osvobodilna fronta se je globoko zavedala, da bo veliko pripomogla zavezniški stvari, ako napravi sovražniku čim več škode ter mu zastavi in onemogoči prevoz vojaških zalog in potrebščin po Sloveniji. Poleg tega pa je bil ta material potreben za domačo slovensko vojsko. Zavedala pa se je ob enem, da bo to zastavljanje sovražnika pomenilo opustošenje in uničevanje slovenske lastnine in naprav ter da bo po končani vojski vse to treba popraviti ali nanovo zgraditi. Za to se bo rabilo milijone in milijone ljudskega denarja. Toda za uničenje sovražnika in za doseg svobode se ni zdel nobena cena previsoka in nobena žrtev prevelika. Partizanske skupine so se lotile sabotaže na debelo.

Na Dolenjskem so železniške postaje popolnoma porušene, proge pa pretrgane in razdejane. Celotne tračnice so partizani odpeljali s seboj. Predori, železniški in cestni mostovi in vse važne točke so bile razstreljene. V teh okrajih ni nobenega železniškega prometa; lokomotive, vagoni in tovorni vozovi ležijo v grabnih ob progah. Delavnice in popravilnice so bile razdejane in samo v črnomlju je bilo pogrnjenih v zrak trinaest lokomotiv z vso opremo vred. Železnica že ne obratuje na Dolenjskem od septembra 1943. Jugovzhodno od Ljubljane se še ni videlo ali slišalo premikajočega vlaka nad eno leto.

Vsi mostovi na glavnih deželnih cestah so porušeni, ceste pa so polne barikad in grabnov, da sovražni tanki in oklopni avtomobili ne morejo naprej. V važnih vaseh in trgih so mostovi čez reke in potoke brez izjeme popolnoma uničeni. Slovenska vojska se prevaža čez vodo na bродih. V nekaterih krajih pa so pionirji zgradili začasne lesene mostove. Nemci so za vsako ceno hoteli obdržati prometno cesto med Novim mestom in Brežicami in so jo močno zavarovali. Toda tudi tu niso uspeli, kajti jugoslovanski vojni komunikacije prve dni marca 1945 je povedal, da so partizani spustili v zrak edina dva mostova med Novim mestom in Brež-

icami. Edina dva mostova sta bila v Kostanjevici čez Krko.

Problemi obnovitve

Problem obnovitve in rekonstrukcije v Sloveniji je ogromen. Vsa kapitalna oprema je uničena in slika opustošenja je taka, da bo po mnenju večšakov prihodnjih 15 ali 20 let dela za vse. Tako o cenah so podali tehniki in inženirji slovenske narodne vojske. Južno od Save ter na Primorskem, kakor tudi na Gorenjskem in južnem Štajerskem, so partizani uničili rudnike, premovalnice, tovarne in žage, kjerkoli je bilo mogoče. Vse te naprave so služile Hitlerju in njegovi vojski proti zaveznikom. Te tovarne so seveda majhne v primeru z onimi na severnem Štajerskem in Koroskem. Rudnik za živo srebro v Idriji je zalit. Ampak uničevanje se vrši tudi na Koroskem in Štajerskem, kjer je danes osvobodilno gibanje v polnem razmahu. Hitler je proglasil te pokrajine za del "tretjega rajha". Industrialno so zelo dobro razvite. Upanje je bilo, da bodo te tovarne služile za podlago povojne rekonstrukcije Slovenije, če bi vojna prenehala koncem leta 1944. Toda ker se to ni zgodilo, je zavezniška zračna sila nadaljevala, kjer so partizani prenehali. Danes je tudi večina tega industrialnega dela Slovenije v razvalinah.

Slovenski narod sam ne bo mogel obnoviti svoje domovine brez zunanje pomoči. Prebivalstvo Slovenije je padlo za najmanj 15 do 20 odstotkov v vseh letnicah starosti. V deželi je kritično pomanjkanje tovarniških izdelkov, posebnih poljedelskih orodij in strojev, železniške opreme in sploh vse kapitalne opreme in tekstilnih produktov. Z obzira na obnovo in rekonstrukcijo se lahko reče, da Slovenija danes potrebuje vsega, predvsem pa zadosti zdravega živčja, obleke in medicinskih pripomočkov — MILA!

Zaključek

V tej razpravi sem skušal podati sliko o sedanjem položaju v Sloveniji na podlagi resničnih in verjetnih podatkov. Ker je poročilo skoraj stoočestno v prilog Osvobodilnega gibanja in soglašam s programom, ki ga je začrtal Slovenski narodni kongres leta 1942, Slovenski ameriški narodni svet pa dosledno izvajal pri izvrševanju svojega političnega dela med ameriški Slovenci in deloma tudi med drugimi Amerikanci, bodo naši nasprotniki — to je na-

Organizirano ljudstvo lahko prepreči nadaljne vojne

Toronto. — Vojna je končana! Tako se je razleglo po mestu poleg vpitja trobentanja vsakovrstnega ropotanja in truša. Povsod kamor si se ozrl se je videle vsele oblike ljudstva, okrašene poslopja z vsake vrste zastavami. Seveda poleg tega tudi ni manjkalo vsake vrste neumnosti, katero so vprižarjali mladi in stari od veselja, kajti vojna je končana.

In pri vsem tem veselju ako bi človek uprašal, zakaj so ljudje tako veseli ko je vojne konec, ne bi mogel niti eden odgovoriti drugega kakor samo eno. Premagan je sovražnik! To je vse kar navaden človek vidi, sovražnik je premagan in kadar je premagan, potem je zadoščeno želji, katero so gojili že od začetka Vojne tisti poštenim in nedolžni ljudje, ki mirujo vsake vrste ubijanje in sploh vse kar je v zvezi z današnjo vojno.

Toraj fašizem je v glavnem premagan. To je vesela novica za vsakega količjak zavedenega človeka. Kajti fašizem ni sovražnik samo od zunanje strani, pač pa je tudi nevaren v notranjosti dežele same, kajti on je tisti, ki ščuni narod proti narodu, dela razdor med ljudstvom, posebno med delavci in delavkami, pri katerih pazi da prepreči vsako združenje med njimi, in jih hrani z vsakovrstno propagando in strašili.

Večkrat je bilo že povdarjeno eno in isto, da pod fašizmom nikakor ne bi mogel svet eksistirati in to, radi njegove brutalnosti in rasne zaničevalnosti, svet ne bi mogel obstajati v mirnem življenju.

Kakor že omenjeno naš sovražnik je premagan kar je na prvi

trenutek jako vesela nívica. Ali pri vsem tem pridemo do vprašanja, koliko smo za sedaj na boljem, kaj je sovražnikov poraz prinesel za bodočnost navadnemu človeku, da li bomo, ali pa smo dosegli s tem porazom kakšen napredek do tistega, kar navaden človek tako drago plačuje že toliko vrsto let. Nato nismo še dobili nobenega zagotovila, posebno na tem kontinentu ne. In ravno radi tega se moramo zavedati da naš sovražnik še ni premagan popolnoma. Ako tega še danes ne vidimo, potem mora biti nekaj narobe z nami in to je, ali naša nezavednost, ali pa smo toliko brezbržni in nepreviđni, da se sploh ne oziramo na vse zapreke katere nas ovirajo pri zgraditvi našega bodočega življenja in čakamo na usodo katero nam pripravljajo drugi.

Znano nam je, da je vojna trajala blizu celih šest let. Med tem časom mi tukaj nismo občutili nikakega pomanjkanja. Naš čut je bil samo kako premagati zunanje ga sovražnika vse druge občutke smo zaradi zaposlenosti nekako prepustili z dneva v dan. Res je, da smo se priložilo udeležili tudi pri graditvi delavskih organizacij, nikakor pa nismo dosegli take združenosti kakor so jo dosegli nekateri narodi Evrope, kateri se danes lahko veliko bolj ponašajo kakor pa mi tukaj na tem kontinentu, pa ako ravno smo imeli lepše prilike kakor pa so jo imeli narodi Evrope zadnjih šest let. In pri vsem tem času v katerem smo bili vsi zaposleni včasih še preveč, kaj smo se naučili za zgraditev naše bodočnosti. Ali smo se pri vsem tem naučili, kako bo nam treba delati po končani vojni? Ali bomo lahko še naprej odgovarjali delodajalcu za preobloženo delo in majhno plačo? Ali pa se bomo povrnili v predvojno dobo, ko smo vzeli vsako še tako ali tako težko ali umazano delo z veseljem, in pri vsem tem tudi za vsako ceno. Ako je zadnje in se vse to povrne, potem je nam jasno, da se nismo niti malo naučili ali zanimali za naš delavski obstoj in obnem tudi pozabili na vse žrtvovanje ravnokar skončane vojne, od katere so imele pa dobiček samo nekatere osebe.

Veliko imamo še takih vprašanj, ki jih vsi nekako po priliki razumemo, ali pri vsem tem jih nekako brez vsakega pomisleka pozabljamo v svoji nepremišljenosti kake vrednosti so taka vprašanja in se poleg tega ljudstvo ne zanima zanje, pač pa se peha za bogastvom in pri vsem tem dela nesrečnega samega sebe, cele narode in cel svet. Vse te vojne in klanje ljudstva, še ni privedlo do spoznanja nekaterih ljudi, pa ako ravno se zavedajo da ni nič drugega kakor samo hrepenje po bogastvu, katerega pa navaden

človek pri vsem svojem trudu posamezno nebo dosegel, pač pa ga bo dosegel neprijatelj, kateremu v svoji brezbržnosti nezavedno ljudstvo pridno pomaga.

Vsled tega je resnica da, dokler se bo naveden človek ogibal delavskih organizacij ali uni, do tedaj nam sploh ni misliti do polne zmage nad našimi sovražniki. Brez organizacij je nesmiselno misliti da pridemo do sloge in napredka, kajti navaden človek ima moč samo v združenju. Radi tega mora priti prej ali slej do prepričanja, da samo na ta način je mogoče doseči zaželen cilj.

Toraj vojna je končana. Dosežen je mir, mir ki si ga je želel cel svet. Sedaj nam pride vprašanje, kako ga bomo in koliko časa ga bomo obdržali. Eno je gotovo, ako ostane po starem se to gotovo ne bo zgodilo, ponavljalo se bo v bodoče ravno isto kakor se je dosedaj. To pomeni da se mora svet sprebrniti. Le njegova spreobrnitev lahko nam ohrani mirno bodočnost. V drugi besedi lahko rečemo, da navaden človek mora priti do prepričanja in spoznanja, da samo organizirano ljudstvo lahko prepreči vse nadalje vojne.

In le tedaj lahko zaključimo: "Vojna je končana!"

J. Sherjak.

Nočemo ostati zadnji za pomoč otrokom

St. Catharines — V nedeljo 5 avgusta smo se sestale pri br. Cesarju na farmi Slovenke in Hrvatice, da razpravljamo kako bomo najbolj pomagale našim siromašnim otrokom v starem kraju kateri so ostali brez očetov in mater. Na tem sestanku smo zaključile da bomo preskrbele obleko in obutev za 75 otrok. To pa ne pomeni da ne bomo napravile več kakor je zgoraj označeno, pač pa smo vzele da to število prevzamemo v času šestih tednov. Obnem smo tudi zaključile da se bomo sestajale vsak drugi teden, in prvi naš sestanek bomo imele v Beamsville na farmi sestre Žičkar 18 avgusta ob 8 uri zvečer. In ob ti priliki so vabljeni vse žene katere so bile na prvem sestanku da pridejo na naš sestanek ob zgoraj določenem času, da pospešimo delo za pomoč našim sirotam kateri težko pričakujejo naše pomoči.

Izbran je odbor iz med nas od treh oseb in zaključile smo da se podamo takoj na delo in običemo vsako hišo in poprosimo rojake in rojakinje da obče enega otroka ali pa daruje v gotovini, kar je upati da se nikdo ne odreče za tako dobrodelno stvar ako pomislimo da na mladini je odvisnost bodočega sveta.

R. Stanič.

NA DELU ZA POMOČ SIROTAM

Sudbury. Kampanja za otroke v Jugoslaviji tukaj v Sudbury še dosti dobro uspeva. Dne 9 avgusta smo imeli prvo pakiranje blaga namenjenega za otroke. Pred tem smo se sestale žene trikrat, da smo uredile vse kar je potreb-

Ameriko o stremeljenih tega naroda. Ta princip je SANS v vseh slučajih vestno izvajal. In kakor v Sloveniji, tako so se tudi v Ameriki našli posamezniki, ki so enostavno prezrli vse principe in načela demokracije in so se z vso silo podali na delo, da to krvavo borbno slovenskega naroda pred svetom onečastijo in osramotijo. Mi smo prepričani, da svojega izdajalskega namena niso dosegli in ga ne bodo. "Po njihovih dejanjih jih boste spoznali!"

Nasprotno pa stoji danes slovenski narod na pragu svoje nove bodočnosti, o kateri je sanjal stotletja. Svoje nove usode Slovenci niso podedovali, niti jim je ni nikdo podaril. Priporili so si jo sami in zanje plačali s potoki krvi svojih najdražjih sinov in hčera v borbi proti zunanji in notranji sovražnikom. Slovenski narod je uvidel, da mora biti najprej zadana SMST FAŠIZMU, predno resnično zasije SVOBODA NARODU.

Skozi grom in virharje stopajo v nove zarje — v novi dan, ki pred njimi zori!

Konec

no za kupovanje kakor tudi za nabiranje blaga. Kakor znano, danes je težko dobiti vse potrebno za te stvari. Ali naše žene so se trudile pri tem delu in smo do sedaj že zložile blaga v zaboje in vse kar je potrebno za 132 otrok. Obnem smo tudi zaključile, da se sestanemo zopet prihodnji četrtek, zberemo kar je sešitega in zložimo v zaboje. Radi tega se prosimo vse naše prijatelje in prijateljice in ostale simpatizirje kateri še niso odzvali svoji dolžnosti, da to naredijo čim prej in s tem skrajšajo čas nam, kakor tudi sebi in da ne čakajo na nas o ni katerim je ta pomoč namenjena. Toraj se tem potom obračamo na tiste, ki so namenjeni pomagati otrokom, kateri so izgubili svoje starše da ne odlašajo s svojimi darili.

Mi vsi vemo, da so teški časi ali vse eno je lepše dati malo kakor pa čakati na veliko. Iz čitanja naših časopisov vidimo, da veliko naših naselbin po Kanadi, so aktivni v tem delu pomoči otrokom Jugoslavije. Mi tukaj v Sudbury apeliramo na ves Slovenski narod, da delajo kolikor je mogoče po celi Kanadi, da pomagamo malim otrokom kateri so zagledali luč vseta v najbolj kritičnem času. Radi tega bratje in sestre na delo in to brez razlike kje se nahajamo.

Odbor za tisk
Mary Nagoda, Alojza
Repar.

MLADINSKI IZLET

Sudbury. Dne 3 avgusta je imel Mladinski odsek st. 9, V. P. Z. Bled prvi izlet tega leta. Izlet se obdržaval na Saymans Kake. Naš načrt je bil da se peljemo v Nort Bay, ali smo se premislili ker zaradi malih otrok je bila vožnja predlog. Naročeno je bilo vsem članicam kakor tudi materam, da bode Bus čakal točno ob deveti uri zjutraj pri društvenem Domu na 322 Bessie St. kar se je tudi zgodilo.

Naš mladinski vodja je imel razpored s svojimi marljivimi otroci katerega so vse ugovali kar jim je narekvalo. Na Busu smo imeli tudi napis "Zveza Bled" samo žal mi je bilo da nismo mogli ogesiti naše nove Jugoslovanske zastave, katere smo imeli pripravljene, ali so bile na žalost prevelike in jih ni bilo mogoče obesiti, majhnih si pa tudi nismo pripravili.

Kakor že rečeno Bus je odhajal ob 9.30 dopoldne z 24 osebami malih in velikih. Ko smo se vozili skozi mesto in deželo smo bili jako vsi veseli in obnem tudi prepevali Slovenske pesmi. Ko smo dospeli na mesto kamor smo bili namenjeni smo začeli skladatai naše stvari kakor jestvine in pijačo in naročili vozniku naj se vrne ob 6 uri zvečer da se povrne domov. Še predno je bilo vse zloženo iz busa so bili fantje in dekleta v vodi. Zabava je bila vesela vseskozi imeli smo tudi "splay" s katerim smo imeli stari in mladi veliko zabave. Igralo

se je tudi "baseball" ali za ballo smo rabili pomaranče kajti nismo imeli pravilnih, in končno ko so se nekoliko zmehtale smo pa iste pojedli. Nekateri matere so se kar čudile ko so videle koliko pijače in jedil smo pripravile jast, tajnika, R. Kuznik, R. Fojs in M. Ruparic, tako da ni ničesar majnkalo. Ob tej priliki sem se spomnila naših otrok v starem kraju kateri gotovo nimajo tistega kakor pa imamo mi tukaj, nimajo zadostne hrane in obleke ali pa sploh ničesar kar je njim potrebno, ko po drugi strani nam ničesar ne manjka.

Skoro sem pozabila na kuharico, kajti tudi to smo imeli, kuhala nam je Mrs. Fojs, in omeniti moram tudi da ta Lake je od gospodarstva katerega on zdržuje in čisti, in kjer visi tudi Kanadska zastava, tam so narejene mize in klopi in posajene so tudi rože o koli kemp tam so tudi dve kuhinje.

Voda je bila jako topla zaplaval je v tem se je naša mladina izkazala da je še najboljša, posebno se je odlikoval pri temu L. Leskovec, ki je plaval v največjo daljavo. Tam smo videli tudi medveda na dveh nogah in Indijanske družine in sem se spomnila ko mi je moja mama pripovedovala o ciganih v starem kraju obnem sem si mislila, to so tisti zapuščenji reveži ki nimajo svobode kakoršne si oni želijo.

Pozdravljam vso Mladino
M. Zagar, predsednica.

